

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 14.

15 grudnia 1920.

T R E Ś Ć.

DZIAŁ URZĘDOWY:

ROZPORZĄDZENIA:

45. Rozporządzenie w przedmiocie określenia liczby obrońców przy sądach pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu . . .	Str. 272
---	-------------

PISMA OKÓLNE:

Pismo okólne № 32/A/20 w przedmiocie zbierania kruszców szlachealnych	272
Pismo okólne № 35/a/20 w przedmiocie opłacania przesyłek urzędowych do Górnego Śląska i byłych obszarów plebiscytowych Prus Wschodnich	276
Pismo okólne № 36/S/20 w przedmiocie konieczności porozumiewania się z Prokuratorją Generalną w sprawach oddanych jej do wytoczenia powództwa cywilnego	276

ZAWIADOMIENIA:

Spis ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej ustaw i rozporządzeń Rządu, dotyczących zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości	277
---	-----

RUCH SŁUŻBOWY	277
-------------------------	-----

ADWOKATURA:

a) Okrąg Izby Adwokackiej w Krakowie	278
b) Okrąg Izby Adwokackiej w Samborze	278
c) Okrąg Izby Adwokackiej w Przemyślu	278
Konkurs	278

DZIAŁ URZĘDOWY.

45.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie określenia liczby obrońców przy sądach pokoju
w okręgu sądu okręgowego w Łowiczu.

Na zasadzie dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. Praw № 15 poz. 205) określam liczbę obrońców przy sądach pokoju w okręgu Łowickim jak następuje:

dla powiatu Rawskiego	4
" " Sochaczewskiego	4
" " Skierniewickiego	4
" miasta Łowicza wraz z powiatem	8

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

PISMO OKÓLNE № 32/A/20

w przedmiocie

zbierania kruszców szlachetnych.

Do Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów w b. zaborze
rosyjskim i austriackim.

Wskutek długotrwałej i uciążliwej wojny Skarb Państwa znalazł się w położeniu, wymagającym wydatnej pomocy całego społeczeństwa. Bez niej Skarb nie będzie mógł sprostać zadaniom swym, związanym z obroną i odrodzeniem Ojczyzny.

Polepszenie stanu finansowego Rzeczypospolitej a zarazem siły gospodarczej narodu zależne jest od podniesienia się wartości waluty polskiej, co zaś nastąpi dopiero wówczas, gdy Skarb Państwa rozporządzać będzie odpowiednią ilością szlachetnych kruszców. Zbieraniem tych kruszców zajęł się „Główny Komitet Popierania Skarbu Narodowego” przy Ministerstwie Skarbu, złożony z przedstawicieli instytucji, obejmujących całe społeczeństwo. Komitet ten zwrócił się do mnie o poparcie swej działalności i skoordynowanie z nią prac wszelkich komitetów powstałych samorzutnie. Uznając w całej pełni doniosłość akcji tego komitetu proszę Panów Prezesów i Prokuratorów aby zwrócili się do pp. sędziów, prokuratorów i innych pracowników sądowych z gorącym wezwaniem do zbierania ofiar na skarb narodowy. Jednocześnie załączam odezwę Wydziału Wykonawczego Głównego Komitetu Popierania Skarbu Narodowego wraz z instrukcją o zbiorce szlachetnych metali.

„O D E Z W A.

Niebezpieczeństwo, jakie groziło jeszcze miesiąc temu stolicy Polski, minęło dzięki waleczności naszej dzielnej armji i wspólnemu wysiłkowi całego Narodu Polskiego. Wróg został narazie odparty. Nie przestał on

Jednak zagrażać w dalszym ciągu Rzeczypospolitej. Do ostatecznego utrwalenia pokoju, dla bezpieczeństwa i siły naszej Ojczyzny potrzeba jeszcze wiele wspólnych wysiłków i wielkich ofiar z krwi i mienia.

Te wielkie zapasy z dzikim wrogiem społeczeństwo opłaciło również wielkimi ofiarami, poświęciło najlepszych swych synów, obywateli zaś szmat kraju został przez wroga doszczętnie zrujnowany. Skarb Państwa potrzebuje w tej ciężkiej chwili czynnej i wydatnej pomocy całego społeczeństwa, aby zadaniom swym, związanym z obroną Ojczyzny, mógł sprostać.

Pomoc ta wyrazić się musi zarówno w wypełnianiu powinności podatkowych, jak i w spełnianiu przez wszystkich obywateli Państwa, a w pierwszym rzędzie tych, którzy nie byli pociągnięci z jakichkolwiek bądź powodów do spłacania Ojczyźnie daniny krwią własną i życiem — oddania na Skarb Narodowy kruszców i kamieni szlachetnych, któreby mogły stworzyć niezbędny fundament dla naszej jednostki monetarnej i podnieść jej wartość zarówno w samym Państwie, jak i zagranicą.

Dotychczas ofiarność w tym kierunku sięgnęła bardzo niedaleko, wydawniła się zaś jedynie prawie w większych miastach.

Ogół społeczeństwa polskiego posiada ogromne ilości kruszców i kamieni szlachetnych które wystarczyłyby aż nadto do ugruntowania polskiej waluty złotej. Jeżeli obywatele dotąd nie złożyli ich choć w części do Skarbu, to chcemy wierzyć, że stało się to jedynie dzięki trudnościom, jakie dotąd przy składaniu swych darów napotykali.

Dlatego też Ministerstwo Skarbu, uważając, że akcję tę można przeprowadzić jedynie przy pomocy wszystkich organizacji społecznych, gospodarczych i zawodowych, działających na terenie Rzeczypospolitej, aby dać możność wszystkim złożenia do Skarbu Narodowego choć najmniejszych ofiar, powołało do jej wykonania specjalny „Komitet Popierania Skarbu Narodowego”, złożony z przedstawicieli wszystkich większych organizacji społecznych i gospodarczych z Komitetem Obrony Państwa na czele.

Komitet Popierania Skarbu Narodowego po ukonstytuowaniu się w dniu 21 września, zwraca się z gorącym wezwaniem do wszystkich tych organizacji, które dotąd do Komitetu nie przystąpiły, o zgłaszanie swego akcesu przez delegowanego członka swego Prezydium, oraz o wzięcie czynnego udziału przez swych członków w akcji zbierania darów na Skarb Narodowy.

Czas leci, Rzeczpospolita czeka, aby wszyscy jej obywatele bez wyjątku pomogli czynnie Skarbowi Państwa w tej ciężkiej chwili i wypełnili całkowicie swój obowiązek względem Ojczyzny i swych przyszłych pokoleń.

Zgłoszenia na członków Komitetu oraz zgłoszenia czynnej pomocy w zbieraniu darów przez Stowarzyszenia, Związki i Organizacje przyjmuje Wydział Wykonawczy Komitetu Popierania Skarbu Narodowego w Prezydium Ministerstwa Skarbu Nowy Świat 69 codziennie od 10 do 2. Wydział Wykonawczy Głównego Komitetu Popierania Skarbu Narodowego podp.: *Libicki, ks. Skimborowicz, Bergson, Klawerowa.*

SPOSÓB PRZEPROWADZENIA ZBIÓRKI KRUSZCÓW I KAMIENI
SZLACHETNYCH NA SKARB NARODOWY.

1. Zbiórkę metali i kamieni szlachetnych na Skarb Narodowy przeprowadzają wszystkie organizacje społeczne i gospodarcze, wchodzące w skład Komitetu zarówno przez swych członków, przedstawionych Komitetowi do zatwierdzenia, jak i przez osoby prywatne, specjalnie w tym celu przez Komitet na wniosek jednej z organizacji zaproszone.

2. Każda organizacja, wchodząca w skład Komitetu, przedstawi swych kandydatów na dokonywanie zbiórki i ustali miejsce, w którym dany kandydat będzie przyjmował dary. Przyczem dana organizacja odpowiada całkowicie za sposób przeprowadzenia zbiórki przez wskazanego przez siebie kandydata.
3. Kandydaci, aprobowani przez Komitet Główny lub wojewódzki, otrzymują jako delegaci Ministerstwa Skarbu legitymacje, upoważniające ich do zbierania darów, a podpisane przez Prezesa danego Komitetu i jednego z członków, kwitarjusze i raporty tudzież instrukcje, w jaki sposób dary winny być przyjmowane (wzór legitymacji załącza się).
4. Ponadto delegaci otrzymują pewną ilość obrączek żelaznych z napisem „złoto na Skarb Narodowy 1920 r.” ewentualnie także znaczki (żetony) żelazne lub metalowe ustalonego typu z tymże napisem. Delegat, przyjmujący ofiary na Skarb Narodowy, wydaje w dowód przyjęcia za obrączki złote obrączki żelazne, a za przedmioty złote — znaczki, przyczem ofiarodawca nie może otrzymać więcej, jak dwie obrączki żelazne wzamian za złożone obrączki złote i więcej nad jeden znaczek, niezależnie od ilości ofiarowanych przedmiotów. Otrzymanie obrączek i znaczków ofiarodawca potwierdza na odwrotnej stronie trzeciego egzemplarza pokwitowania (wzór № 2). Pokwitowania te służą delegatowi Komitetu do wyliczenia się z otrzymanej ilości żelaznych obrączek i żetonów.
5. Upoważnieni do zbiórki delegaci Komitetu powinni przeprowadzać jak najszerzą propagandę na rzecz zbiórki.
6. Na punktach zbiórki będą przyjmowane: metale, jak złoto, srebro, platyna, nikiel, aluminium, miedź — i przedmioty we wszelkiej postaci i stanie, wyrobione z tych metali; drogie kamienie, wszelkiego rodzaju pieniądze i inne papiery wartościowe. Za całość i ilość zebranych darów są odpowiedzialni upoważnieni do zbiórki delegaci Komitetu.
7. Wszystkie ofiarowane przedmioty winny być wyszczególnione i opisane możliwie dokładnie w arkuszu zbiorczym, który należy pisać przez kalkę w dwóch egzemplarzach (wzór № 1).
8. W arkuszu zbiorczym nie wolno robić żadnych poprawek. Ewentualne zmiany w tekście winny być omawiane i podcyfrowane przez ofiarodawcę lub zaświadczone, w razie jeżeli ofiarodawca jest niepiśmienny, przez osobę piśmienną.
9. Przedmioty winny być opisane z podaniem:
 - a) nazwy i bliższego określenia (notować np. złamanie, brak części, ilości, jakość kamieni, lub brak tychże),
 - b) z jakiego metalu jest dany przedmiot,
 - c) z zastosowaniem podziału przedmiotów następujących:
 - 1) obrączki złote,
 - 2) przedmioty ze złota,
 - 3) przedmioty ze srebra,
 - 4) przedmioty z platyny,
 - 5) przedmioty z innych metali,
 - 6) kamienie bez oprawy.

Wszelkie kawałki metalowe, które trudno określić i które tworzą niezliczoną część przedmiotu, zalicza się do łomu i pisze się: „łomu takiego to, tyle kawałków” (każdy kawałek jako jedna sztuka). Do przedmiotów zalicza się wszelkie monety, które już wyszły z obiegu (numizmaty, stare rzadkie monety, dawne złote i grosze polskie, ruble z XVII i XVIII wieku, koronacyjne i jubileuszowe) monety metalowe rzadko trafiające się w kraju, jak np. floreny holenderskie, monety

- państw wschodnich etc., jak również takie monety metalowe, które z powodu uszkodzenia straciły wartość obiegową. Przy papierach wartościowych należy zanotować nazwę, wysokość procentowania, numer, walute, sumę nominalną odcinka, ilość kuponów z wymienieniem daty najwcześniej płatnego kuponu. W podobny sposób opisuje się kupony, o ile się je przyjmuje osobno. Gotówkę obiegową należy notować dokładnie, czy jest ona wplaconą w złocie, srebrze, papierze, w bilonie z uwzględnieniem jego rodzaju (miedź, nikiel).
10. Ofiarodawca otrzymuje, zgodnie z oświadczeniem, figurującym w arkuszu zbiorczym, jeden egzemplarz pokwitowania, pisanego, w trzech egzemplarzach przez kalkę ołówkiem atramentowym, zaopatrzone pieczęcią Ministerstwa Skarbu lub Izby Skarbowej i podpisany przez osobę upoważnioną do zbiórki. Drugi egzemplarz pokwitowania składa się razem z darami do koperty, którą się pieczętuje w obecności ofiarodawców i zaopatruje odnośnym numerem pokwitowania. Zaklejenie koperty winno być zaopatrzone podpisem ofiarodawcy lub jego pieczęcią, aby uniknąć wszelkich podejrzeń co do zamiany zawartości. Większe przedmioty należy umieszczać w pudełkach kartonowych, związanych opieczetowanych i opatrzonych odpowiednim numerem. Na wyrażone życzenie ofiarodawców ofiary ich będą ogłaszane w pismach, o czem należy robić adnotacje na arkuszu zbiorczym „do ogłoszenia”. Grzbiety pokwitowań po użyciu całej książeczki odsyłają się do tego Komitetu, który je wydał, ten zaś kieruje je do Biura Prezydjalnego Ministerstwa Skarbu — Warszawa Nowy-Swiat 69.
 11. Co 2 tygodnie punkty zbiórki powinny być odwiedzane przez delegatów Komitetu Wojewódzkiego, którzy zabierają przedmioty zebrane po sprawdzeniu całości kopert, ich ilości i numerów, zgodnie z arkuszami zbiorczymi, kwitując z ich otrzymania na odwrotnej stronie ostatniego wypełnionego kwitu kwitarjusza (wzór № 2). Pokwitowanie to winno opiewać, od którego do którego numeru kwitarjusza zebrane przedmioty zostały przyjęte od zbierającego, zawierać datę odbioru i czytelny podpis przyjmującego.
 12. Dary zebrane przez delegatów Komitetów Wojewódzkich, są natychmiast składane w najbliższej filii Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, która po sprawdzeniu zawartości kopert z treścią odnośnego arkusza zbiorczego i po wpisaniu na obu egzemplarzach arkusza zbiorczego wagi zebranych przedmiotów, pozostawia jeden egzemplarz arkusza zbiorczego u siebie, na drugim zaś kwituje z przyjęcia zebranych przedmiotów.
 13. Pokwitowane przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową arkusze zbiorcze są przesyłane przez odnośne Komitety Wojewódzkie do Komitetu Głównego pod adresem Prezydium Ministerstwa Skarbu w Warszawie, Nowy-Swiat 69.
 14. Biuro Prezydjalne prowadzi na mocy pokwitowanych arkuszy zbiorczych ścisłą ewidencję zbiórki według Komitetów Wojewódzkich, z podziałem na rodzaje przedmiotów i z uwzględnieniem ich gatunku i wagi.
 15. Na zasadzie prowadzonej ewidencji Biuro Prezydjalne przedkładać będzie Wydziałowi Wykonawczemu Komitetu Głównego i przysyłać w odpisach Komitetom Wojewódzkim miesięczne sprawozdanie o wyniku zbiórki. Odpisy tych sprawozdań będą komunikowane Naczelnaj Dyrekcji Pol-

skiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, celem umożliwienia ściślejszej kontroli nad wpływami do Skarbu Narodowego. Prezes Komitetu: Minister Skarbu: podp.: w z. *Rybarski*".

Warszawa, dnia 24 listopada 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

PISMO OKÓLNE № 35/a/20

w przedmiocie

opłacania przesyłek urzędowych do Górnego Śląska i byłych obszarów plebiscytowych Prus Wschodnich.

Panom Prezesom i Prokuratorom wszystkich sądów udzielam do wiadomości poniżej zamieszczony komunikat Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

„Ministerstwo Poczty i Telegrafów, Sekcja II. Wydział V. Warszawa, dnia 26.X.1920 r. № 31915/3481/IV. Przesyłki urzędowe do Górnego Śląska oraz byłych obszarów plebiscytowych Prus Wschodnich. Odpis. Do wszystkich Dyrekcji P. i T. oraz Departamentu P. i T. w Poznaniu.

W ślad za tut. rozporządzeniem ogłoszonym w Dz. U. Rz. P. № 95, z dnia 9 października 1920 r. poz. 630, w myśl którego do ziem plebiscytowych Górnego Śląska oraz do byłych obszarów Prus Wschodnich obowiązują taryfy pocztowe, telegraficzne i telefoniczne jak w obrocie z Niemcami, wyjaśnia się, że taryfy te należy stosować nie tylko dla korespondencji prywatnej, lecz również i urzędowej. Przesyłki więc urzędowe od władz i urzędów państwowych i samorządnych do tych ziem winny być opłacone zwykłymi markami pocztowymi według taryfy zagranicznej, a nie markami urzędowymi według taryfy wewnętrznej. (Dz. P. P. № 44 z dnia 6 czerwca 1919 r. poz. 310 art. 3 ustęp 3). Za Ministra, m. p. Zakrzewski”.

Warszawa, dnia 22 listopada 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

PISMO OKÓLNE № 36 S/20

w przedmiocie

konieczności porozumiewania się z Prokuratorją Generalną w sprawach oddanych jej do wytoczenia powództwa cywilnego.

Panu Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Panom Prezesom wszystkich sądów apelacyjnych i okręgowych, Panom Prokuratorom przy tychże sądach oraz Panom Dyrektorom okręgowych dyrekcji więziennych.

Udziela się do wiadomości i zastosowania się:

„Prezes Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. L. 2011/1/20. Warszawa, dnia 13 listopada 1920 r.

Okólnik. Do wszystkich Panów Ministrów. Do Pana Ministra Sprawiedliwości.

Stwierdziłem niejednokrotnie, iż interesowane Ministerstwa i podległe Urzędy po oddaniu Prokuratorji Generalnej sprawy do wytoczenia powództwa cywilnego, prowadzą w dalszym ciągu ze stroną przeciwną korespondencję, wchodzą z nią w układy lub składają wobec niej ważne dla przebiegu procesu oświadczenia w ten sposób, iż Prokuratorja dowiaduje się o tem często dopiero na rozprawie. Ponieważ taki modus procedendi naraża niejednokrotnie Skarb Państwa na niepowetowane straty materialne, uniemożliwiając należytą jego obronę w toczącym się procesie, a ponadto stawia delegowanych do zastępstwa sądowego Skarbu urzędników Prokuratorji w trudnym, a często nawet kompromitującym położeniu—przeto zwracam się niniejszem do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o wydanie stosownych, a stanowczych poleceń, ażeby od chwili, gdy sprawa zostanie powierzona Prokuratorji, aż do ukończenia sporu sądowego żadne pertraktacje, ani korespondencje z przeciwnikiem bez uprzedniego porozumienia się i zgody Prokuratorji Generalnej wszczyniane i prowadzone nie były.

O wydanych w tym względzie zarządzeniach raczy Pan Minister zawiadomić Prokuratorję Generalną. Prezes Prokuratorji Generalnej (—) Bukowiecki. Sekretarz Naczelny Prokuratorji Generalnej (—) Podpis nieczytelny”.

Warszawa, dn. 30 listopada 1920 r.

Minister Sprawiedliwości:
St. Nowodworski

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej zostały ogłoszone następujące ustawy i rozporządzenia Rządu, dotyczące zakresu działania Ministerstwa Sprawiedliwości:

№ 110 z dn. 6 grudnia 1920 r.:

Ustawa z dnia 26 listopada 1920 r. o wstrzymaniu spłaty dzierżaw i czynszów wieczystych w dobrach państwowych na obszarze b. zaboru rosyjskiego (poz. 727).

№ 111 z dn. 11 grudnia 1920 r.:

Ustawa z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (poz. 733).

№ 112 z dn. 11 grudnia 1920 r.:

Ustawa z dnia 23 listopada 1920 r. w przedmiocie zmiany §§ 23 i 25 ustawy z dnia 23 maja 1873 roku o układaniu list przysięgłych (austr. Dz. Ustaw № 121) (poz. 735).

Ustawa z dnia 25 listopada 1920 r. o zawieszeniu działalności sądów przysięgłych w niektórych okręgach sądu apelacyjnego lwowskiego (poz. 736).

RUCH SŁUŻBOWY.

Stanisław Śledziwski Inspektor I klasy Kieleckiej Okręgowej Dyrekcji Więziennych został zamianowany przez Pana Ministra z dniem 1 grudnia 1920 r. Dyrektorem wyżej wymienionej Dyrekcji.

ADWOKATURA.**W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.**

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Mojżesz-Dawid Schwarz z siedzibą w Rzeszowie,
„ Hirsch Salzman z siedzibą w Łańcucie.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Bertold Rappaport z Dąbrowy do Krakowa, substytutem ustanowiono
Dr. Karola Emila Horna, adwokata w Dąbrowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Izrael Schindler z siedzibą w Bolechowiu,
„ Nachem Wiesel z siedzibą w Skolem,
„ Karol Rosenberg z siedzibą w Stryju.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Izrael Agiel z siedzibą w Mościskach,
„ Henryk (Hersch) Abend z siedzibą w Jarosławiu,
„ Samuel Schönwetter z siedzibą w Niżankowicach.

Ustanowiono

- Dr. Izraela Agiela, adwokata w Mościskach, substytutem zmarłego Dr. Gustawa Piseka, adwokata w Mościskach.

KONKURS.

W sądzie okręgowym w Samborze opróżniła się posada kontrolera domu więziennego ze systemizowanymi poborami X klasy rangi względnie z uposażeniem X stopnia służbowego w myśl ustawy z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. № 65, poz. 429).

Ubiegający się o tę lub o taką samą posadę, którą opróżnić się może w innym sądzie okręgowym, mają wnieść udokumentowane podania najdalej do 20 grudnia 1920 r. w przepisanej drodze służbowej do Prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.